

Publicerad 2008-02-19 10:01 av Fånga dagen

Rädslan håller mig fången

Nu är den där känslan igen här

Den omsluter mig och ringar in mig

Den tar andan ur mitt

Den rör sig oroligt inne i mitt bröst

Tankarna kastas om varandra

Det enda jag vet är att rädslan griper tag i mig igen

Den håller mig fången den sätter skräck i alla mina lemmar

Försöker hejda mig påminna mig

Att det inte är nått verkligt som jagar mig

Brutalt och besinningslöst härjar den inom mig

Jag är rädd för mina egna känslor rädd för min egen rädsla

Jag är rädd för det jag inget vet något om

Jag är hela tiden ett steg förre i mina tankar jag tänker vad som skulle kunna hända

Rädslan är helt abstrakt men den irrar runt i min mage den trycker på mitt bröst

Det är ångestens rädsla jag talar om

Det handlar om min rädsla när jag ska lämnas ensam för att stå på egna ben om än bara för lite korta perioder i början

Jag är rädd att jag inte ska hållbara att vara i den känslan

Anna-Karin

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Fånga dagen med Poeter.se id #21224 innehar upphovsrätten